

Barne-, likestilling- og inkluderingsdepartementet,

Barne- og ungdomsavdelingen,

Postboks 8036, Dep.

0030 Oslo.

Høringssvar på forslag til revidert forskrift til barnets talsperson til saker som skal til fylkesnemnda.

Human Rights Alert – Norway (HRA-N) er en menneskerettsorganisasjon som jobber for å forhindre brudd på grunnleggende menneskerettigheter i Norge, og bedre rettssikkerheten for barn og foreldre.

HRA-N viser til punkt 2. Bakgrunn for revideringa, og ønsker å kommentere;

‘Sitat: I NOVA-rapporten ble det blant annet konkludert med at bruk av talsperson oppfattes som en positiv ordning både av barna selv, talspersonen og nemndslederne.’

HRA-N sin spørrende kommentar er: Hvorfor blir biologisk foreldre/familie **aldri spurt** hvordan de opplever barnets rettsikkerhet er tatt i vare under offentlig tvangsplassering, og spesielt i en slik situasjon; når barnet er alene sammen med barnets talsperson. HRA-N har eksempler på at barnets talsperson har gitt et vitnemål i retten som harmonerte med barneverntjenstens ønsker, som var det motsatt av barnets årelange ønsker.

Punkt 3. Dessverre har ikke fylkesnemndsleder stort større tillit i befolkninga enn barneverntjenesten. Men HRA-N mener at fylkesleder bør utarbeide sammendrag av saken til bruk av barnets talsperson. Barneverntjenesten er part i saken, og vi ser i sakspapirer og hører at barneverntjenesten er svært subjektive. Dette sammendraget må ikkje skrives før tilsvarene er kommet fra private parter. I tillegg ønsker HRA-N at barnets advokat, eventuelt biologisk families advokat også skal ha mulighet til å komme med innspill i forhold til hva barnet skal spørres om.

Bakgrunnen for vårt ønske er at det gjentatte ganger har vist seg at barnevernspedagoger har gått sterkt imot medisinskfaglige begrunnelser og diagnoser stilt av bl.a professorer i nevrologi. Vi vil i den forbindelse vise til artikkel i Agder, Flekkefjord tidende 29/9-2011: I et journalnotat i etterkant av samtalen skriver Glendrange:

«Hun (Mette Madsen red.anm) ville vite om hun (professor Tallaksen red.anm)

stilte diagnosen på grunn av noe mor fortalte henne eller om hun også hadde tatt blodprøver. Undertegnede synes det er noe underlig at en barnevernsansatt vil vite hvilket grunnlag en universitetsprofessor setter sine diagnoser på, og i tillegg synes å være i tvil om hennes diagnostisering er seriøs».

http://avisenagder.no/index.php?page=vis_nyhet&NyhetID=13442

HRA-N mener at barnets rettigheter i FN's barnekonvensjon(BK) artikkel 12, 'om barnets rett til å si sin mening i alt som angår det og – og barnets mening skal tillegges vekt', blir best ivaretatt om det blir gjort lydopptak av samtalen mellom barnets talsperson og barnet, og at det blir utskrift av lydopptaket. Ved dommeravhør av barn i straffesaker, blir dette dokumentet lagt fram i og følger saken. HRA-N ser heller ingen grunn til at barnets talsperson skal vitne i nemnda, og at talspersonens skal si sin personlige mening selvsagt blir fjernet.

Departementet viser flere steder til barnets rettigheter i FN' BK art 12, 'om barnets rett til å si sin mening i alt som angår det og – og barnets mening skal tillegges vekt' og disse rettighetene får ikkje barnet innfridd før barnet får rett til bistandsadvokat når deres rettigheter trues som i t.d. FN's BK art 9; 'Ingen barn skal skilles frå foreldrene sine mot deres vilje, hvis det ikke er til barnets beste'. Til å vurdere FN's BK art 3 'til barnets beste' treng barnet en bistandsadvokat for å tale sin sak, og det bør være en forelderrett å be om hvem som skal oppnemnes. Barnevernsansatte er motparten til barnet i en barnevernsak, og har mange egne jobb-, karriere- og organisasjonsmessige interesser. Alle barnevernsaker som HRA-N har vurdert nøye er fulle av dekontekstualisering er og usannheter. Forvaltningslovens §§ 11 og 17 ser ut til å ligge i nederste skuffe på de fleste barnevernkontor, når de er i kontakt med barn og biologiske foreldre. I tillegg ser vi, som i saken fra Flekkefjord, at barnevernsansatte både stiller og tar bort diagnoser, både på barn og foreldre. I nesten alle saker ser vi at barnevernsansatte har stilt diagnosen "alvorlig psykisk syk" på en eller begge foreldre, uten at foreldre noen gang har vært i behandling, har vært utredet, eller at psykolog/psykiater har kommet med samme konklusjon. Det samme gjelder også barna.

HRA-N ser ingen grunn til at barn skal ha dårligere rettssikkerhet i sivile saker enn i straffesaker.

Med hilsen fra

Human Rights Alert – Norway, sign.

Ulsteinvik, 28.09.2011.

